

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
 EXTRANGER, semestre. 4'50 »
 Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

lletjós, 31. - GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

SOLIDARITAT

Catalunya está donant un exemple sobirà d'educació política; aquest exemple demostra la virtualitat de les nostres doctrines autonomistes, la eficàcia de la nostra contínua propaganda.

Els nostres principis se propaguen y arrelen en la societat catalana d'una manera prodigiosa. Sempre hem sostingut y molt ha costat de fernes entendre, que 'n l'ordre dels interessos polítics, tot lo que no afecti concretament á la idea d'autonomia, es accidental. Hem sostingut sempre que dins del catalanisme hi caben homes de totes les idees y de tots els estaments; que no tenia importància de cap mena, una qüestió dinàstica y la qüestió de la forma de Govern.

Intel·ligències clares, no arribaven á capirho, entenebrades en aquest punt per prejudicis d'escola y per una constant tradició sobre el modo de ser de les organitzacions polítiques. No comprenien els homes lluitant per un ideal, pera infiltrarlo en la vida política y social del país, sense un Quefe que residís á Madrid y que manés á una colla de grups y grupets de ciutats y viles; no comprenien que aquestes idees poguessin pendre increment y triomfar, sense que 'ls seus homes arribessin á ser ministres y governadors; no comprenien en fi, la vida d'una idea política, independent d'un partit polítich.

Ara ho van veient, de quina manera tan prodigiosa creix el catalanisme, ab tot y no subjectarse á aquells patrons antichs, ja que no solament creix y s'enforteix el catalanisme propiament dit, sinó que la idea autonomista caracterisa cada dia mes tots els partits polítichs, fins al punt de felshi perdre el seu caràcter de partit exclusivista, pera convertirlos en grans agrupaments d'homes lligats per aspiracions que resulten circunstancials devant la grandesa del ideal autonomista.

No altra cosa es la Solidaritat Catalana, agrupació de tots els partits polítichs catalans per l'interés suprem de la dignitat y l'autonomia de Catalunya. Dihem tots els partits polítichs catalans, tenint present que no tots els homes polítichs d'aquesta terra entren en la Solidaritat; pero es que als tals no devém considerarlos com á polítichs. Fora d'algun ignoscent ó d'algué que es tan esperansat, que encara creu en l'impossible d'un penediment dels partits turnants, lo demés no es mes que un agregat de farsants polítichs, mancats de tot ideal, ab la exclusiva mira d'expressar en benefici de la butxaca propia, la sanch del poble, posantlo als peus dels governants que

'ns odien y que encara que no'ns odiessin, serien incapassos de ben governarnos y administrarnos. Els tals catalans, que 's diuen conservadors ó liberals y que infesten ciutats, viles y pobles, no son homes polítichs; no 's mereixen cap consideració; no 'ls devém tractar ab el respecte ab que tractém als qui creyém que van errats. Ells no hi van d'errats; son uns malvats que tenen perfecta conciencia de que ho son.

En cambi, carlins, republicans y regionalistes de Catalunya, ens doném les mans en aquestos moments suprems pera la nostra Patria. Dissentím uns d'altres en moltes coses, pero 'l creixement de la idea autonomista, fa que un llas de germanor ens uneixi á tots.

Aquest ideal, no es, no te de ser pas exclusiu dels catalans. Te de ser l'aspiració de tots els espanyols. Per aixó aquelles intel·ligències superiors que en el Senat y en el Congrés representen altres regions del Estat y que 'n dies de recorts inesborrables, varen fer sentir la seva veu en defensa de Catalunya, de la llibertat y de l'autonomia dels pobles, mereixen l'agraïment de tots nosaltres, sense que ni tan sols volguém recordarnos de quin partit procedeixen. Son homes superiors, que s'avensen tal vegada als seus compatricis; be 's mereixen donchs l'Homenatge que Catalunya, la Universitat del regionalisme, 'ls hi prepara.

Anemhi tots, catalans, á rendir un tribut d'agraïment y d'admiració als homes ilustres que varen defensarnos; siguemhi á les Festes que 's preparen, sinó personalment, en esperit; enfortím la nostra fé en la causa de la llibertat y de Catalunya, boy preparant l'enderrocament de tanta farsa y tanta podridura com ens volta, pera aixecar en son lloch una organització política y social compatible ab la nostra dignitat, ab el progrés de la terra nostra, ab la civilització.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Les vies de comunicació en la nostra comarca

I

Les carreteres de l'Estat

En algunes ocasions, poques, com si s'hagués distret l'Estat ha construït en el nostre país obres de verdadera empena, de una sumptuositat que feya se digués d'elles Obres de Rey, que porten en sí el sello de superior poder, y evidentment fetes pera passar á la posteritat. Bona mostra ne son el pont sobre

el Llobregat á Molins de Rey, y el tros de la carretera de Vich á Manresa comprés entre Coll de Malla y Collsuspina. Mes á la majoria dels cassos s'ha contentat en surtir del pas de la manera que ha pogut, quasi sempre ab gran petitesa de mires y alguna vegada ab una mesquindat ratllana á la miseria. Per desgracia la nostra comarca n'ofereix l'exemple ab las carreteres de Barcelona, de Mataró y de Sabadell.

Sis son les carreteres que l'Estat te á l'Alt Vallés qual capitalitat se pot adjudicar á Granollers; la de Barcelona á Ribas, la de Mataró per Parpés, de Llinás á Mataró, de Sant Celoni á Arenys, la de Caldes y Castelltersol y la de Sabadell á Granollers. Respecte al nombre res hi tením que dir, fins ens estranya que hagi construït alguna d'elles; les altres vies que existeixen ó hi falten evidentment corresponen á la Provincia ó als municipis, pero en lo que no 'ns podém conformar, lo que no pot passar sense protesta es en son valer ja que per ses deficiències no corresponen á sa importància ni serveixen per complert á l'objecte á que están destinades.

En quant á la primera, la mes important, comensa per tenir un trassat, que en alguns punts, ni menos arriba á un error, es simplement un desastre; no 's compren l'haguessen concebut motivant les pendents y rampes de Coll de la Manya y de Sant Antoni y les mes fortes encara pera creuhar dos torrents en el terme de Llerona. Tot aixó ab l'ausencia completa de ponts en el Ripoll, Riera de Caldes el Tenes, el Congost y Riera de Corró; y per si no fos prou ab un manteniment tant mesquí y descuydat que mes sembla obra provisional que carretera definitiva. En fi que es una via per hont s'hi passa..... ó no s'hi passa. D'arbrat poch y colcat com per incidència; á la majoria dels trossos, ó no n'hi ha ó s'ha deixat á càrrech dels propietaris dels terrenos limítrofes, que fan lo que 'ls hi sembla bé, y sempre ab una falta d'uniformitat y de método qu' esparvera. Rés, una delicia.

Ara se té coneixement que en el plan d'estudis pera aquest any vé comprés lo d'un pont sobre el Congost. Menos mal, encara que la cosa vá per lluny. Pero aixó no desfá cap de las apreciacions que exposém en aquest somer treball. Tot indica que 's procedeix empiricament, no obeeix á cap plan de general habilitació. Si 'l pont se construeix, lloat sia el Senyor, pero continuarà inhabilitada la carretera pera tot transit, de Granollers á Barcelona.

La carretera de Granollers á Mataró la trovém sense pont en el principal riu que atravesca ó sia el Mogent, que quasi may está sech y que en moltes ocasions no es vadejable,